

Halvdelen af den Sum, som var at fordele, skulde fordeles efter Amtsraadets Skjøn over Communerens større eller mindre Skatteevne. Dette Forslag har Udvalget ingenlunde havt i Sinde at modsætte sig, men derved, at Udvalget har foreslaaet, at § 1 skulde udgaae, er en omtrent 3 Gange saa stor Sum kommen til Fordeling mellem Communerne som den af Regjeringen tilsigtede, idet nemlig Hartkornskatten udgjør omtrent det dobbelte af Reparationskatten; naar Thinget derfor vedtager dette Forslag, vil den Sum, der er at fordele i hver Amtsraadsreds mellem de enkelte Communer, blive saa bethdelig, at man ikke har anseet det nødvendigt, at Fordelingen af Halvdelen deraf skulde overlades til Amtsraadets Skjøn. Derimod har Udvalgets Fleertal meent, at det vilde være hensigtsmæssigt at fordele den saaledes, at $\frac{1}{3}$ deles efter Hartkornet, $\frac{1}{3}$ efter Folketallet og $\frac{1}{3}$ efter Amtsraadets Skjøn over Communerens større eller mindre Skatteevne. Et Mindretal i Udvalget har under Nr. 14 stillet Forslag til en noget anden Fordeling. — Det Forslag, der staaer under Nr. 15, gaaer kun ud paa en Redaktionsforandring, som her, er bragt i Forslag af de Grunde, jeg før tillod mig at nærne. Hvad her foreslaaes indsat, er kun, hvad der i de foregaaende Paragrapher er foreslaaet udeladt, og dernæst er det foreslaaet at udelade alle de Bestemmelser i § 5, der staae i Forbindelse med § 1, som Udvalget foreslaaer skal udgaae. — Det Forslag, der er stillet under Nr. 16, er stillet for at tydeliggjøre en Bestemmelse, som Indenrigsministeriet har foreslaaet indsat i 6te Affnit af § 5, og som lyder saaledes: „Skatten gjælder for hele Finantsaaret 1865—66.“ Det viste sig i Udvalget, at der var forskjellige Meninger om, hvorledes denne Bestemmelse egentlig skulde opsattes, og at den kunde give Anledning til megen Tvivl i Praxis; derfor har Udvalget meent, at det var rettest, at man spøiede til tydeligt, hvad Meningen deraf skulde være, den nemlig, at Skatten heelt bliver at udrede, om ogsaa den Skattepligtige i Marcis Løb dør, og giver sit Bo eller forlader Kommunen. Saaledes har man troet at gjøre Indenrigsministeriets Hensigt mere tydelig og bestemt. — Forslaget un-

der Nr. 17, nemlig at der skulde føies til, at Skatten ogsaa skal betales af Arvingerne, er maaskee ikke aldeles nødvendigt, men vi have troet, at der dog kunde være Tilfælde, hvor det kunde være hensigtsmæssigt, at det udtrykkelig i Udskatet var fastsat, at ikke alene Boet, hvor et saadant er tilstede, men ogsaa Arvingerne havde at betale Krigsskatten for den, der i Marcis Løb er død; derfor er Ordet „Arvinger“ føiet til efter „Bo“. Hermed troer jeg at have gjort Rede for Grundene til de under dette Affnit stillede 17 Endringsforslag.

L. Griften: Som det ærede Thing vil see, er der eet Punkt, hvori jeg ikke har kunnet være enig med de øvrige ærede Medlemmer af Udvalget, det er nemlig med Hensyn til Fordelingen af Skatten paa Communerne i Amtet. Jeg frygter for, at det ikke gaaer an kun at fordele $\frac{1}{3}$ af hele Skattebeløbet efter Hartkorn. Ifølge Krigsskatsloven af 21de Marts f. A. blev omtrent $\frac{1}{3}$ af hele Skattebeløbet fordeelt af Indenrigsministeriet paa Amtene og af disse paa Communerne. Amtsraadene fordeelte Halvdelen af denne Treiedeel efter Hartkornet, $\frac{1}{4}$ efter Folketallet og $\frac{1}{4}$ efter et Skjøn over Skatteevnen, og naar denne Halvdeel, som blev fordeelt efter Hartkornet, spøiedes til den øvrige Hartkornskat, der androg omtrent $\frac{2}{3}$ af det hele Skattebeløb, udgjorde Krigsskatten efter Hartkornet omtrent $\frac{10}{12}$ af hele Skattens Beløb. Da nu hele Skattebeløbet skal fordeles paa Amtsraadsredene, og den særlige Hartkornskat skal bortfalde, frygter jeg for, at det er for stort et Spring at gaae ned fra $\frac{10}{12}$ til omtrent $\frac{4}{12}$. Seer man hen til de Forhold, der ere tilstede i Landcommunerne, navnlig til de ældre Eiendomscommuner ligeoverfor Fæstcommunerne, er det klart, hvad ogsaa vedkommende Communeris Fattigskat viser, at Folketallet er høist forskjellig i disse, og saadanne Eiendomscommuner ville derfor efter min Mening faae et usforholdsmæssigt høit Skattebeløb at udrede i Forhold til Fæstcommunerne, naar $\frac{1}{3}$ fordeles efter Folketallet. Vel vil den $\frac{1}{3}$, som skal fordeles efter Amtsraadets Skjøn, noget kunne raade Bod paa de Ulemper, som Fordelingen efter Folketallet vil fremkalde, men det forekommer mig dog ikke, at der er nogen